

Lezen Matthëus 28: 16-20
Zingen Psalm 119: 27
Psalm 105: 16-24

Ik lees u voor uit de Heidelberger Catechismus, de 26e Zondagsafdeling, vraag en antwoord 71.

Daar vraagt de onderwijzer:

Waar heeft ons Christus toegezegd, dat Hij ons zo zeker met Zijn Bloed en Geest wassen wil, als wij met het Doopwater gewassen worden?

En hij antwoord daarop:

*In de **inzetting des Doops** welke alzo luidt: Gaat dan henen, onderwijst alle de volken, hen Dopende in de Naam des Vaders, des Zoons en des Heilige Geestes. En die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn zal zalig worden, maar die niet geloofd zal hebben, zal verdoemd worden.*

Deze belofte wordt ook herhaald, waar de Schrift de Doop het bad der wedergeboorte en afwassing der zonden noemt.

Wij zetten hierboven: **Uw inzetting**

- en letten ten
- 1e De Heilige Doop en het onderwijs;
 - 2e De Heilige Doop en de Naam;
 - 3e De Heilige Doop en het geloof;
 - 4e De Heilige Doop en het ongelooft.

Het moge ons wel duidelijk zijn, nu wij een ogenblik letten op vraag en antwoord 71, dat de Catechismus uiteindelijk terecht moet komen, bij het **Schriftbewijs van de Heilige Doop**.

De grondslagen heeft hij genoemd in vraag en antwoord 69, en van de betekende zaak in vraag en antwoord 70. Zondag 26 vraag en antwoord 71 is namelijk gericht op het **Schriftbewijs**.

Wij zouden zeer schone Formulieren uit kunnen denken en te boek stellen, maar uiteindelijk blijft van alles gelden: indien het **niet** is naar het **Woord**, zo zal het geen dageraad hebben.

Wanneer wij ons zouden afvragen, hoe het zou komen, dat de Heidelberger niet is begonnen met de opsomming van enkele teksten of bewijsplaatsen over de Heilige Doop uit de Schrift, dan meen ik dat wij dat zo moeten zien, wanneer de overvloed van het werk des Heiligen Geestes het hart vervuld, dan wordt door gevoelige blijdschap, door het allerheiligst Geloof getuigenis afgelegd, zonder dat dit getuigenis (zou ik haast zeggen) een bewijzend of wederleggend karakter draagt. Dat volgt meestal daarna, wanneer allerlei bedenkingen opkomen, dat de Kerk van alle eeuwen, en ook de onderwijzer zich geroepen voelt, om wat in de ziel ervaren is, dat nu ook aan te wijzen als **gegrond op het Woord van de Drieënige God**.

Daarom is deze vraag en antwoord van de onderwijzer gericht om de Christen te **funderen in het Woord**. In de onderwijzing die er uitgaat van het **Goddelijke Woord**.

En daarom staat er ook geschreven: In de **inzetting des Doops** welke alzo luidt.

De Heilige Doop is dus van **de Heere ingezet**. Wij lezen ook in de vorige vraag en antwoord, dat Christus het uitwendig waterbad ingezet, en daarbij toegezegd heeft.

En om in niet te veel herhalingen te vervallen, zullen wij hier slechts een enkel woord van zeggen. **Uwe inzetting**.

De inzettingen des Heeren (zei David) zijn mij gezongen geweest ter plaatse mijner vreemdelingschappen.

Daar hoort ook bij, de inzetting van de Heilige Doop. En nu weet ik, wanneer wij met elkander uit de praktijk komen te spreken, welke bate, wanneer is het, dat wij Gods Volk ontmoeten in een wroczame gestalte aangaande de grote bate van de Heilige Doop, dat is niet zo vaak, laten wij maar eerlijk zijn.

Zo hier en daar hoor je er wel eens over spreken. Soms is men al heel oud, voordat men persoonlijk iets leert van het grote geheim van de Heilige Doop.

Dat is niet tot onze eer, maar anderzijds moeten wij ook bedenken daar is ook het onderwijs voor. Voor mij en voor u, om daar uit te leren dat wij zulke dwaze zondaren zijn.

Inzettingen.

Wanneer wij het woordje inzettingen gebruiken, dan bedoelt dat te zeggen **Goddelijke inzettingen. Niet een inzetting van mensen**. Een inzetting van mensen is bijvoorbeeld de volwassenendoop. En hoewel er ook nog vele van Gods Volk geweest zijn, die geen vrijmoedigheid hadden gevonden, dan om alleen volwassenen te dopen (op hun belijdenis van geloof of bekering), wij mogen daar niet in meegaan. Ook niet in deze tijd, nu allerwege de Heilige Doop (voornamelijk de kinderdoop) in twijfel getrokken wordt door allerlei kerkelijke richtingen.

Het is een **inzetting**, en omdat het een inzetting is van de Heere, is het toch altijd nuttig om daar op te letten, al komt het ons wel wat leerstellig voor. Omdat wij nooit genoeg kunnen weten, en het altijd maar een ten dele is om goed te verstaan van die inzettingen die de Heere zelf heeft ingezet.

Ik hoop dat het u hier duidelijk is dat de Heidelberger, hier in vraag en antwoord niet de kinderdoop behandelt.

Maar dat hij eigenlijk de Doop hier behandelt, in die zin, zoals de Apostelen uit zijn gegaan, en het Evangelie hebben verkondigd, en de verslagenen van harten, wat ook Saulus mocht horen. Laat u dopen en uw zonden afwassen, aanroepende de Naam des Heeren. Dit moet u wel voor ogen houden dat het hier gaat om de **versterking van het Geloof**, dat de **Heilige Geest reeds gewerkt had** in de harten van degenen die het Woord hoorden.

Daarom is de vraag van de kinderdoop een vraag apart. Het gaat er hier wel degelijk om, van wat de Moorman zeide: Zie daar water, wat verhinderd mij om gedoopt te worden. En Filippus heeft gezegd: Indien gij van harte geloofd, zo is het geoorloofd.

Daarom was onze eerste gedachte: **De Heilige Doop en het onderwijs**. Want de inzetting van de Doop luidde: Gaat dan heen, **onderwijst alle**

volken, hen Dopende in de Naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes.

Gaat **dan** heen. Met de klemtoon op het woordje **dan**. Dat wil zeggen. Ga op een **bepaalde** wijze uit mijn jongeren. Niet gewoon. Niet om jodengenoten te maken, niet om stad en land af te reizen om de mensen in een soort dwang te laten Dopen. Zo ging het ook in ons land, in de dagen van Willibrordius en Benefacius, om desnoods met geweld volkeren aan de Doop te onderwerpen. Dat leidt schipbreuk, daar zit de roomse zuurdesen al doorheengetrokken. **Heen**. Gaat **dan** heen.

Dat volgt onmiddellijk op het woord: **Hij is gegeven alle macht** in Hemel en op aarde. Zonder dat voorafgaande Woord van de **Koning** van de Kerk, is alles ijdelheid.

Want alles wint waar zich het hart mee streelt. Wij laten ons van nature liever door de duivel dopen, dan dat wij ons laten dopen door de Heere Jezus, door Zijn Geest en door Zijn Bloed. Wij laten ons liever in de ongerechtigheid onderdompelen, dan in het bad des Doops, wat ook een bad der reinigmaking genoemd wordt.

Van nature zijn wij zo ellendig, ja wij kennen wel een doop, maar dan een onderdompeling waarin wij ons begraven van alles wat is buiten die enige Doop die God ingesteld heeft.

Daar dompelt hij zich met recht geheel en al in onder en daar komt hij ook in om. **Tenzij**. De discipelen hadden van de Heere Jezus groot en gezegend onderwijs ontvangen. En nu voelt gij het wel in uwe harten, wanneer de Heere Jezus zonder meer had gezegd: Gaat dan heen, onderwijst de volkeren, hen dopende, dat zij elkander zouden aankijken, bekend gemaakt zijnde met hun eigen hart, wetende dus ook wat de gehele wereld voor God is, dat zij gevreesd zouden hebben met grote vreze, en dat dit Woord nimmer tot vervulling zou gekomen zijn.

Het had niet gekund. Maar nu weet de Koning van de Kerk wat het is. Daarom, voordat Hij Zijn inzetten en rechten geeft, zegt Hij: En uit deze **Majesteit van God** komen alle **inzettingen** en **rechten** voort, die wij van nature verwerpen, vertrappen en niet achten.

Zo zijn wij nu tegenover Gods rechten en inzetten.

Daarom is er ook van onze kant **geen enkele verwachting** meer, want alle vlees heeft zijn weg verdorven.

Er is geen enkele hoop, dat er nog verslagenen van hart zullen komen, die zouden getuigen: Wat verhindert mij om gedoopt te worden? Neen, die zijn er niet. Onzerzijds worden ze niet gevonden. Maar Jezus kwam bij Zijn erve, bij hen, die Zijn getuigen moesten zijn, te Juda en Samaria en het gans omliggende land. Hij kwam zelf bij hen en zeide: **Ik heb alle macht** in de Hemel en op de aarde. En is het wel voor **alle vlees onmogelijk**. Maar de eeuwigheid zal nu juist openbaren dat **daar** nu juist de uitkomsten waren. Om nu te wandelen en te handelen, om nu bij de inzetten in de plaatsen der vreemdelingschappen te mogen blijven, alleen uit en in de **Macht en Kracht** van Christus. Anders gaat het nooit. Anders is al de godsdienst een poppenspel en een vertoning. Een kweken van Farizeeërs en huichelaars, die allemaal gedoopt zijn en allemaal zo het schijnt liefhebbers zijn van de

inzettingen des Heeren, maar die hierin geopenbaard wordt. O, dan zou het zo moedeloos zo hopeloos en uitzichtloos zijn. Maar nu geeft de Heere Jezus hen een sleutel, en dat is de sleutel van **Vrije Genade**, en die past niet op onze vleese harten, maar die maakt de Heere passend op het slot van gesloten harten. Zodat koperen deuren en ijzeren grendelen in stukken geslagen **zullen** worden. Ik heb alle macht en kracht. En als **Hij** alle macht en kracht heeft in de Hemel en op de aarde, dan hebben **wij** het niet. Als **Hij** het heeft, dan zijn wij zwak. En als je nu bekeerd bent? **Neen**, wij hebben niets. Daarvan zingt Luther: Met onze kracht is het niets gedaan. Het is een hele les, een levensles, van afbraak, vernietiging en omkomen onzerzijds. Maar dat neemt de waarheid er niet van weg. **Hij is gegeven** alle macht in hemel en op aarde. En opdat Hij nu macht heeft op die vervloekte aarde, waar de mensen voordat zij geboren waren al gedoopt waren in de ongerechtigheid, en voorwerpen van Gods toorn zijn, omdat wij de duivel zijn toegefallen en een verdrag met de hel en de dood gesloten hebben. En dat Hij op **die aarde** ook alle macht heeft, waar wij menigmaal van denken dat de aarde in de handen van de goddelozen is, of die het voor het zeggen hebben. Of dat de mensen zich bekeren of niet bekeren, dopen of niet dopen als het hem belieft. Neen zegt Hij. Ik heb alle macht in de Hemel maar ook op de aarde waar wij zijn. Uit die macht en majesteit spreekt Christus hen toe: Gaat dan henen. Dan kan het, wil dat zeggen, dan hoeft gij niet bevreesd te worden. Wat zijt gij o grote borg, voor het aangezicht van Zerubabel, zult gij worden tot een vlak veld. Dat doet de Heere God, **Hij doet het**. Daarom, in **onzelf** is er niets dan omkomen en vertwijfeling.

Maar als het waarachting geschonken Geloof eens een ogenblik mag rusten, op Hem die alle macht en kracht heeft, dan is er geen kwaad bij.

Geen onheil zal de stad verstoren, die God ter woning heeft verkoren, ja al werden de bergen verzet in het hart der zee, al wordt de wereld in bloed tranen en ongerechtigheid gedoopt. Hij gaat ook door om te Dopen. Om Zijn ellendigen dit teken des Doops en ook de betekende zaak bekend te maken.

Gaat dan heen. Dat is wonderbaar.

Nu worden Zijn ellendigen door de Heilige Geest aangegooid, omdat Hij alle macht heeft ontvangen in de Hemel en op de aarde.

Ik zal u de Vader bidden, en Hij zal u een anderen Trooster geven. Gaat dan henen. Neen niet met een kruis op de rug, gelijk Rome. Ook niet met één of ander godsdienstig tractaatje, wat overloopt van menselijke bewogenheid en medelijden. Wat **niets** in zich heeft van de **Goddelijke kracht** en **Majesteit**.

Maar het wil dit zeggen: Gaat **dan** heen, als **krachtelozen**, daar gij **niets** zijt, maar **Ik leg Mijn Woord** en **Mijn Getuigenis** in uw mond.

Dat zal het doen, door Mijn Geest in het hart toegepast. Dit is onzerzijds ontzaggelijk arm. Daar kan een mens het **nooit** mee doen. Hij grijpt links en rechts er wat bij.

Uwe inzettingen.

Want om bij Zijne inzettingen te leven, als gezangen ter plaatse mijner vreemdelingschappen, wat moet er dan al niet sneuvelen in het leven van zulk een mens.

Ja het hoort er wel bij, maar het is **alle** vlees **onmogelijk**, om **alleen**, in en bij **Uwe** inzetten en rechten te leven. Dat is een vreselijke weg, waar het hele verdorven bestaan van een mens zich tegen verzet.

Maar anderzijds is het toch zo, die dus waarlijk van Godswege dit onderwijs des Geestes hebben gehad, en die daar liggen als krachtelozen en machtelozen, voor hen heeft dit Woord een zeer grote betekenis: **Gaat dan heen**.

Want voor hen houdt het dit in: Gij Heer alleen Gij zijt overwinnaar in de strijd. Zij hadden mij omringt als bijen, maar zijn als doornenvuur vergaan. Waarom? In Hem zullen wij kloeke daden doen, omdat Hem alle Macht en Kracht gegeven is.

Ach ja, het leven is vol verdrietelijkheden en teleurstellingen. **Wij** denken wat, **wij** zijn wat, en **wij** hebben wat.

Wij moeten wat doen, **wij** moeten wat willen, **wij** moeten bekeren, **wij** moeten Dopen, **wij** moeten alles doen.

En dan komt de ontdekking des Heiligen Geestes, en de praktijk. Dit is het niet. Wij knoeien, vermodderen en vertroebelen het Heilige water van het Woord van God, maar verder hebben wij niets anders dan narigheid en ellende teweeg gebracht, en ruzie gemaakt. Dat is van ons. Ga dan henen, onderwijst alle de volken. **Onderwijzen. Hem** is de Macht, **Hem** is het Koninkrijk. Het zou te wensen zijn, dat al die politieke drijvers daar eens meer om zouden denken. Zij denken dat het op hun weg ligt een wolk naar hun gedachte te kunnen omzetten. Neen, **Uwer** is het Koninkrijk. En omdat het Koninkrijk van **Hem** is, mogen wij henen gaan. Ja krijgen **zij opdracht** om henen te gaan, om alle de volken te onderwijzen. **Onderwijs**. Onderwijs is noodzakelijk. Onderwijzen hen die dwalen, brengen in het rechte spoor. Jazeker, onderwijs des **Geestes**. Maar ook langs middellijke wegen doet de Heere dat door het **gepredikte Woord**.

Daarom is het in de diepste zin zo erg, wanneer een Gemeente of Kerk, de inzetten Gods **voor het onderwijs** schuift.

Dat men het onderwijs ondergeschikt maakt aan de inzetten, zonder dat men beseft dat de inzetten van God zijn en niet van ons, maar op de Kerk van Christus rust het bevel van onderwijs, en niet in de eerste plaats de inzetten. Daar hoeven wij ons niet zo benauwd en druk over te maken.

Daar zal de Heere Zelf wel voor zorgen. Maar waar wij ons wel eens benauwd en druk over moesten maken, dat is dit. Dat het **Onderwijs** voor de volken **ontbreekt**. Dat het belangrijker schijnt om de een of de ander een beetje water op zijn hoofd te gieten, of met kunst en vliegwerk aan het Avondmaal te krijgen, dan het **Onderwijs**. Dat is bij hen niet zo belangrijk. Daarom krijg je ook zulk een verschuiving in de kerk. Je krijgt vaste Avondmaalstafels en een Liturgische dienst met koorzang en mooie gewaden.

Omdat zij gemeend hebben, dat de inzetten van de kerk zijn, daarom zijn al die dingen daaruit voortgekomen.

De inzetten zijn niet van de Kerk, die zijn van God.

De **Kerk** mag alleen **onderwijzen** in **Gods inzetten**. Als dat weg is, wat hou je dan nog over? Dan hou je precies hetzelfde over dan de heidense gewoonten. Die hebben ook allemaal van die tovermiddelen, dan wordt de Doop en het Avondmaal ook verlaagd tot een tovermiddel. Dan gaat het er in

de eerste plaats maar om dat wij er zijn, omdat de tafel er is, en om zo gauw mogelijk iemand te bewerken om gedoopt te worden en aan het avondmaal te gaan en de zaak is goed.

De inzetten zijn van God en Zijne Christus: **Gaat dan heen**, onderwijst al de volken.

De kerk is door **gebrek aan onderwijs**, een heilsinstituut en een kooi van onrein gevogelte geworden. Niet dat onrein gevogelte waarvan de Heere zegt: Petrus slacht en eet.

Maar van mensen die het weten, die het betrachten, die het doen, en die het hebben. Die de inzetten hebben. Die het strijdlid aanheffen: Gij toch Gij zijt de roem de kracht van onze kracht. Maar die geen onderwijzing brengen aan hen die dwalen, om hen te brengen op het rechte spoor.

Ach ja, als er één of andere neger gaat vertellen, dat hij god is, als er een palingboer zegt dat hij christus is, dan zijn er nog mensen die dat geloven.

Maar dat ons van Godswege onderwezen wordt dat wij **verloren** zondaren zijn, dat geloven wij niet. Dat leggen wij **naast** ons neer en kruipen er langs allerlei slinkse wegen uit.

Daarom als het onderwijs goed is, dan loopt de Kerk niet zo zeer vol met dat onrein gevogelte (in de verkeerde zin).

Want dan zal dat **Woord** zijn werking doen als een **vuur**. Als het dan in de Gemeente van Corinthe niet goed gaat, ook inzake Gods inzetten. Dan komt daar opeens het woord van de Apostel: Doe de bozen uit uw midden weg, hoe zal ik tot u komen, met de roede? Hij zegt: Maakt het u niet wijs, dat ik dat niet zie, bemerk en goed kan keuren.

Onderwijst alle de volkeren. Wij kennen geen tovermiddelen van sacramenten of inzetten. Wij kennen alleen wat God heeft geopenbaard: Predikt het Evangelie aan alle creaturen.

Dit Evangelie predikt ons dat er maar één goed is namelijk God. En willen wij Christus goed noemen, dan zullen wij van Godswege moeten weten, dat Hij is de Zoon des Vaders.

Anders zegt Hij: Wat noemt gij Hem goed?

Onderwijs van dat Evangelie aan alle de volken, dat afsnijdend is voor onze verdorven harten.

Want daar in het Evangelie wordt Gods wet verheerlijkt en opgericht. Daarin wordt de Heere alleen geprezen, en het schepsel buitengesloten.

Gaat dan heen, onderwijst al de volken. **De Heilige Doop** en het onderwijs.

Ach, dat de Heere ons bij Zijn Woord wilde bewaren. Dat is van zulk een onschatbare waarde en betekenis. Waar dat weg is, dan is het niet te zeggen, waar een mens en ook een Gemeente, waar alles terecht komt.

Als dat Woord wordt ingewisseld voor wat anders, kan je niet meer zeggen waar het heen zal gaan, het gaat zover weg dat het er niet meer mee te maken heeft.

Onderwijst alle de volken. Dat onderwijzen wil eigenlijk zeggen: Bearbeidt, overtuig hen, dat alle de volkeren bij Hem zijn als pottbakkersvaten, die Hij in stukken slaat. Maar ook: Kus den Zoon, opdat Hij niet toorne, en dat gij op de weg vergaat. Onderwijst de volkeren, hen Dopende. Dat is de bedoeling des Heeren, dat dit onderwijs des Geestes als vrucht zal openbaren Het

leven in Zijn inzettingen en rechten. Niet andersom. Want de inzettingen zullen hem geen vrucht doen dragen, zonder meer, die maken niets van hem. Al sleept men iemand door al het water van de zee heen, dan nog niet. Maar het onderwijs uit de macht van Christus, wat Hij toepast door Zijn Geest, dat maakt er zelf plaats voor. Dat onderwijst ons: De volken zullen U belijden, o Heer U loven al te saam, de Natieën zullen U verblijden, en juichen over Uwen Naam, Volkeren zult Gij rechten, hunne zaak beslechten, in rechtmatigheid, Volkeren op dees aarde, die Uw arm vergaarde.

Hij vergaarde. Nu omdat Hij de volken vergadert, daarom onderwijst Hij ze. Gij zult dan bemerken of Ik niet machtig ben om de Hemel te openen en een stokbewaarder aan jullie voeten te brengen. Aan de voeten des Heeren. Lieve Heere, wat moet ik doen om zalig te worden.

Om drieduizend mensen in één keer te overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel.

Zie dan wat de vrucht is van dat onderwijs. Aan dat onderwijs heeft Hij zijn macht en majesteit verpand. Dat is de grondslag ervan.

Daarom is het beter om **nooit** één woord te spreken, dan dat wij het **Woord** zouden verdraaien, hetzij bewust of onbewust. Want het onderwijs, wat Hij heeft bevolen te geven is uit Zijn macht en majesteit voortgekomen. Dan gaat het vanzelf. Dan zegt de Moorman: ziet daar, water. Dan brengen de inzettingen hem niet bij het onderwijs. Maar het onderwijs doet hem begeren de inzettingen en rechten des Heeren te betrachten. Dan maakt het onderwijs des Geestes hem verlangend, om ook dat zichtbare teken te ontvangen.

Zie ook Saulus, broeder, zei Annanias. laat u dopen en uwe zonden afwassen. Dan vloeit teken en betekende zaak ineen, en is het niet meer te scheiden.

Ja, zo waarachtig heeft de Heere de Doop aan het onderwijs verbonden, dat zij zullen komen, en bukken voor Zijn aanschijn neer.

Omdat Hij het gezegd heeft.

Geliefden, dat gaat op in de praktijk van het leven. Wanneer iemand door het onderwijs des Geestes wat hij ontvangt, en zijn kinderjaren te boven is, en van de kinderdoop buitengesloten was, en de Heere komt zo één een nieuw hart geven, dan kan het zo zijn, dat zij jaren daarheen gaan met het onderwijs in het hart, maar ze houden het niet uit, indien er een weg, indien er een mogelijkheid geopend wordt om gedoopt te worden in de Naam van de Drieënige God, zij zullen het niet nalaten, maar zij zullen het doen.

Hun hart zal door het onderwijs des Geestes daarhenen geleid worden, hen Dopende in de Naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes.

Onze tweede gedachte was de Heilige Doop en de Naam.

De Heilige Doop is niet verbonden aan één naam, maar aan **de Naam**, des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes. Dat is groot.

Het grondwoord kan ook betekenen, tot de Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes.

Dan wil dit zeggen: Het overgegeven en opgedragen te zijn aan de Drieënige God.

In de Naam des Vaders wordt zulk één gedoopt, uit Wien, tot Wien alle dingen zijn.

Voor ons christelijk heidendom heeft de Doop deze betekenis gekregen: Het kindje moet ook een naam hebben, en wij luisteren alleen maar naar de naam die het kindje gekregen heeft.

Maar **dat** is het **niet**.

Neen, het wil alleen maar zeggen, als het kind in die naam sterft, gaat het als een naamloze verloren, en is het een verloren zaak. Maar het **volle** gewicht in de Doop valt op de **Naam** van de Drieëinig God, hun persoonsnamen waardoor zij zich in hun werken en zienswijze geopenbaard hebben.

Hoe komt de Naam des Vaders dan voor, wanneer b.v. de kamerling door Filippus gedoopt wordt? Daarin, Goedertieren Vader, milde zegenader, Die in Eeuwige liefde, deze buitengeslotene, ingesloten had.

De Eeuwige Vader was het toch, Die hem in Zijn Eeuwige handpalmen had begraveerd. Deze zwarte Moorman, die in de Schrift genoemd wordt, dat een Moorman zijn huid niet kan veranderen, zo kunnen wij die geleerd hebben kwaad te doen, goed doen. Deze Moorman heeft God de Vader van Eeuwigheid verkoren. Hij heeft om Christus wil Zijn Vader zijn hem bekend willen maken, aan een vaderloos kind, die zichzelf van zijn kindschap had beroofd en een bastaard geworden was.

Daar heeft Hij de ingewanden van Zijn barmhartigheid geopenbaard. In de Naam des Vaders. Dat wil zeggen, bij aan en voortgang verslonden te mogen worden en straks eeuwig in die Naam, die onuitsprekelijk hoog vertrek is, waar niemand uit kan vallen. Maar ook, waar niemand zichzelf in kan brengen, maar waartoe zij allen geschapen zijn, tot Hem wederkerende.

De Naam des Vaders. Die Naam staat in verband met de Heilige Doop. Anders heeft de Doop helemaal geen zin en betekenis. We kunnen wel wat tranen van gemoedelijkheid wegpinken. Maar dat: In de Naam des Vaders. Dat de Eeuwige Vader van de Heere Jezus Christus, ellendigen dat land, bereidt door Zijn sterke Hand, o Israëls ontfermer.

Hij is de Vader, van afgewekene, onwaardige kinderen, die geen kind genaamd kunnen worden, voor wie Hij een Eeuwige Richter moet wezen.

Dat Hij die nu Vaderlijk behandeld in een Vaderlijk meedogen, en als een Rechter des ganze aarde, Zijn lieve Zoon oordeelt en bezoekt met Zijne strenge tucht. Zij worden hier gedoopt in de Naam. Dat wil zeggen, de Naam ziet het wezen.

Het wil uitdrukken om aan vaderlozen en daklozen te zeggen: Er is een Enig God, die behouden kan en verderven. Die macht heeft over alle vlees. De God des Geestes van Alle vlees. Die een Vader is, die weduwen haar recht verschaft, en streng haar onderdrukkers straft, en voor Zijn wraak doet beven. De Naam des Vaders. Hij heeft liefgehad met een eeuwige liefde. En in de **Naam des Zoons en des Heiligen Geestes**. Drie Namen worden hier genoemd. Drie Namen in het Enig Goddelijk wezen. Hij was de Zoon, en hier in het verband met de Heilige Doop, de gehoorzame Zoon. Hij was de Zoon die Zijn eigen huis gehoorzaam is geweest tot de dood. Door Zijn dood wordt de Eeuwige wil des Vaders van kracht, en kan vervuld worden voor ellendigen in zichzelf. De Heilige Doop en de Naam.

Niet van ons kind of onze zoon, maar van die Zoon, namelijk Christus, dat is Zijn Naam.

En daarom wordt ook de naam van uw kind genoemd, dat die naam in Zijn Naam verslonden mocht worden.

En bij de volwassenen Doop (waar het hier eigenlijk over gaat) als vrucht van de wederbaring des Geestes is ook in de dadelijkheid teken en betekende zaak met elkaar verbonden.

Dat de naam van de gedoopte, bedekt, verslonden en overspoeld wordt door de Naam van de Heere Jezus Christus, die nieuwe Naam, die Wonderbare Naam, waarbij Hij Zijn zelfs innerlijke, Zijn Wezen, haar Goddelijke en menselijke natuur uitdrukt en bekend maakt.

Kinderen, dat is een wonder om in de Naam gedoopt te worden van de Zoon. Daarin wijst ons ook de kinderdoop aan, als de naam van het kind bekend is en ook genoemd wordt. Dan wil dat zeggen: Een verzuchting, o God, Vader Zoon en Heilige Geest, dat dit kind, hier te boek staande als onderworpen aan de dood en de verdoemenis, bij U bekend mocht zijn in dat Boek des Levens in het Bloed van Uwen Lieven Zoon. Dat Gij dat gevallen Adamskind zo over zou willen nemen om ze in te lijven bij dat Volk waarvan Gij de God en Heere zijt. Hagar zegt er van (daarin belijdt hij de ware zelf en Godskennis te hebben.) Ik ben onvernuftiger dan iemand, ik heb geen mensenverstand, de wetenschap der Heiligen heb ik niet gekend. En hij was toch een heilige. Ja, maar dat zeggen nu juist die heiligen.

Wie zal de Naam van God den Vader kunnen verstaan, en wie zal de Naam Zijns Zoons verstaan.

Hij is een sterke toren, de rechtvaardigen vluchten daarheen, en wordt als in een hoog vertrek gesteld. De Apostel zegt: En daar is ook geen andere Naam onder de Hemel gegeven, door welke wij moeten zalig worden, dan de Naam Zijns Zoons.

De Naam des Heiligen Geestes.

Ja in de Naam des Heiligen Geestes wordt ook gedoopt. In die krachtvolle werking van de Geest van God, de Geest van Christus, uitgaande van de Vader en de Zoon.

Dat wil dan ook voor de volwassenen zeggen die daar gedoopt worden (voor de kamerling, de stokbewaarder en Saulus) in den Geest gedoopt te worden.

Dat wil dit zeggen: Wij zijn nog op aarde, aan het stof gekluistert. Hoe kleeft mijn ziel aan het stof. Weer snood bedrog, o God van mijn gemoed. Wij zijn op de aarde, de Heilige Geest de Geest van Christus is wel begonnen, maar om er toch bij de voortgang in gedoopt te worden, als de Geest niet leidt komen wij eeuwig om. Gelijk een beest geleid wordt in de valleien, alzo heeft hun de Geest des Heeren rust gegeven.

De Geest die datgene toe gaat passen en toeëigenen wat zij in Christus hebben, waartoe zij van de Vader verkoren zijn.

De Heilige Doop is een prediking, en staat in het teken zowel bij de volwassenen als bij de kinderen van de verslinding van onze naam, en ze roept ons toe: Beter is een goede Naam, dan goede olie. Beter is die Naam van die Dierbare en Eeuwige God, die zich in Christus openbaart, dan onze namen.

Die buiten deze Naam, hetzij leeft of sterft, die komt eeuwig om.

Buiten die Naam is er geen zaligheid.

Laten wij bedenken, de **Heilige Doop en de Naam.**

Het gaat om de Drieënige God, die de Hemel en de aarde geschapen heeft. Voor wie al de inwoners der aarde minder zijn dan een druppel aan een emmer of een stofje aan de weegschaal. Bij wie al onze paden zijn.

Waarvan gezegd is door de Profeet: Is er een kwaad in de stad, dat de Heere niet doet, die verwoestingen op de aarde aanricht, die de oorlogen doet ophouden van het einde der aarde, de boog verbreekt. Ja de aarde gehangen heeft aan een niet, zodat zij naar Zijn verordeningen blijft bestaan. Die Grote, die vreselijke God. Die een verterend vuur is in Zijn oordeel, maar ook in zijn liefde. Die heeft gezegd: Doop ze in Mijnen Naam.

Zo wordt de Eeuwige God nabij gebracht aan diegenen die verre zijn en die, die nabij zijn. Zo is er vereniging, en wordt het Engelenlied waarachtig vervuld: Vrede op aarde, in zulken een welbehagen, in mensen des welbehagens.

In de derde plaats de Heilige Doop en het Geloof.

Er staat geschreven: Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden, maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.

Het gaat hier om de vrucht van het onderwijs, dat aan de volkeren gegeven wordt, op de vrucht die daarop in openbaring komt in de verslagenheid des harten, en een hartelijke begeerte om door dat onderwijs geleerd en in Zijn wegen te mogen wandelen. Want zo wou Hij met geen volken handelen.

Dan staat er ook: Die geloofd zal hebben (in dat opzicht gaat het geloof vooraf) en gedoopt zal zijn, die zal zalig worden. Ja dat staat er expres bij. Bedenk het wel, niet om de inzetten van God te ontcrachten. Zo gebruiken velen dat Woord en ze hebben eendeels gelijk, maar zij bedoelen het verkeerd, en dan zeggen zij: Die **niet zal geloofd** hebben, zal verdoemd worden. Daar staat niet, die **niet gedoopt** zal zijn, zal verdoemd worden. Dus de Doop is niet noodzakelijk, Geloof is noodzakelijk. De Doop is bijzaak. Zo redeneert men. En daar zit op zichzelf een kern van waarheid in. Want de Doop op zichzelf (versta mij goed) is een zichtbaar waarteken en een onderpand des Heeren. De kracht zit in dat opzicht niet in dat water. Toch gaat men hier er een verkeerde kant mee uit.

U moet het zo lezen: En die geloofd zal hebben, en omdat hij waarachtig God geloofde, zich ook heeft laten Dopen, en er niet buiten kon. Buiten de inzetten des Heeren. Omdat de Heere ze had **ingezet**, en die dat door het onderwijs te weten is gekomen: Dit is het hoogste gebod, het recht van Jacobs God, dat wij billijk eren.

Die geloofd zal hebben, en daarom ook zichzelf heeft laten dopen die zal zalig worden, maar die niet zal geloofd hebben, al had hij zichzelf duizendmaal laten Dopen, die zal verdoemd worden. Dat betekent het. Daar is geen verwachting voor en ook voor hen (dat kan ook) die uit zijn ongelooft niet heeft laten Dopen. Dus dat hij niet gedoopt is en ook niet geloofd heeft.

De Heilige Doop en het Geloof.

Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn. Daar staat van de Moorman: Hij reisde weg met blijdschap, hij zag Filippus niet meer. Neen niet meer, want hij was gedoopt in de Naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes. Hij was vervuld met heilsbespiegelingen vanwege de Naam van de Drieënige God, waarin Filippus hem onderwezen had. Hij geloofde.

Die geloofd zal hebben, dus ook niet meer wilde leven, maar nu ook begerig geworden was naar het zichtbare teken, tot versterking. Dat wil zeggen, al ervaart hij nu hier in de tijd bij ogenblikken niet anders dan omkomen en oordeel, die zal zalig worden.

Hij is welzalig in Christus, maar in zichzelf is de Geest bezig en aan het werk om hem zalig te maken. Een voortgaand werk.

Al schreeuwt alles hem toe, het is tevergeefs. Dan maar tevergeefs. Indien ook maar tevergeefs, zegt de Apostel. Maar ik kan niet meer terug. En die deswege bijna sterven in zichzelf, die zal het van de Geest verder leren.

Daar is geen terugkeer mogelijk, al gaat het duizend keer over de kop, voor zo één, al verliest hij de strijd, hij zal zalig worden. Onverbreeklijk.

Want het geloof verbindt met de **Inzetter**, die het ingezet heeft en Hij heeft gezegd: Ik zal het maken.

Daarom ontwijfelbaar vast predikt ons hier het **Schriftbewijs**.

Ook zullen we later zo de Heere wil nog horen van de kinderdoop. Het Schriftbewijs noopt ons tot verwondering, om met afzien van al het zichtbare, dit voor ogen te houden: Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden, hoe het ook zal tegenlopen. Maar die niet geloofd zal hebben, die teken en betekende zaak verworpen heeft, en het Bloed des Nieuwen Testaments onrein geacht heeft, zal verdoemd worden.

Ja, maar God doet dat. Neen, dat doen **wij**, verwerpen, dat doen wij.

Wij zijn **verwerpers** van God, Zijn Woord en Zijn Heilige inzettingen. Daarom zegt God: Ik liet hen dus veracht, naar het hun goed dacht, 'k liet dit dwaas geslacht, daar de keuze viel, van hun eigen ziel, in hun wegen wandelen.

Ja dat zullen zij zeker leren, maar probeer geen achterdeurtje te maken waar geen achterdeurtje is. Als wij onder Gods Woord mogen leven, en met het Woord te maken krijgen, en ook als wij bij een Gemeente mogen behoren, waar de opzieners mogen **rekenen** met **God** en **Zijn Heilige Woord**, dan kom je zo vast te zitten als een muur.

Daar kan je nooit je hoofd meer onderuit krijgen. Nooit meer, dat is voorgoed voorbij. Ook al ga je straks je eigen weg en je zegt: ik ben niet goed gedoopt, niet goed genoeg, het was maar een kinderdoop en tenslotte, daar ben ik ook niet bewust bij geweest. Je komt er **nooit** meer onderuit. Nooit meer.

Het zal, of ten beste gekeerd worden in het leven, in de omkering van onze eigen wegen, of het zal eeuwig tegen ons getuigen, maar wij komen er nooit meer onderuit.

Dat is vreselijk en ontzaggelijk erg. Dat doet de ziel bij ogenblikken sidderen en beven.

Want wat zal dat zijn: De Heilige Doop en het Geloof. Het hoort bij elkander. Hetgeen God samengevoegd heeft, scheidde de mens niet. Om het toch te scheiden, en te menen dat wij in een Doop onze behoudenis kunnen hebben.

Of, dat wij menen dat wij in het Geloof dat spot met Gods inzettingen, onze behoudenis kunnen vinden, dat kan niet. Dat is erg. Ik weet zeker, jongens en meisjes, het geldt voor ons allemaal, als we straks sterven, dan zullen wij nog nooit zo benauwd geweest zijn, als dat eens terugkomt. De **God** van **Zijn Woord**, van **Zijn Inzettingen**, de God van het onderwijs en het ons heeft doen prediken. O, dat is zo ontzaggelijk erg. Dat kan het hart (al is het niet de diepste zin, dat weet de Heere alleen) doen sidderen.

Hij kan dit ook niet dragen ten aanzien waar hij mee omgaat en ook van zichzelf, ja van allen te samen. Want dat zal eeuwig iets vreselijks uit komen te maken. **Die God, die Inzetting, die Naam, dat Geloof, in ongelooft verwerpen te hebben.**

Ja, ik weet wel, de duivel heeft ook daar een uitweg voor gevonden. Die zegt in ons hart: Vanmorgen heeft hij het nog aangehaald van Ruth, hoe het vallen zal. Zit stil mijne dochter, ziet hoe de zaak vallen zal. Kijk zo is het ook, zegt de duivel misschien op het ogenblik in uw hart. Kijken hoe het vallen zal.

Weet u hoe het valt, wij vallen in de eeuwige verdoemenis. Want dit betekende niet, begrijp dat goed, dat Ruth haar eigen weg ging, maar als Boas het niet gedaan had, dan had zij met eerbied en ontzag gezegd: Gij zijt volmaakt, Gij zijt rechtvaardig Heer. Want zij geloofde.

Ik weet wel, dan moet het goed vallen, maar dat wist Ruth niet.

De duivel tracht u wijs te maken dat u daar uw oren voor dicht moet houden, want als het nog eens naar de goede kant mag vallen.

Maar God zegt: Heden, zo gij Zijn stem hoort, verhart uwe harten niet, Ziet nu is het de welaangename tijd, nu is het de dag der Zaligheid.

Wat zal dit uitkomen te maken, want zonder Geloof is alles ijdel, de Doop en het Heilige Avondmaal.

Voor u ook ouders, al wat uit het Geloof niet is, dat is zonde. Als het zo is, dat u met de vervulling van uw plichten en kerkelijke inzettingen, zo u uw kind ter Doop houdt, dan is het een arm portie. Als u een ogenblik geloofd ouders met uw kind op uw armen, dat de Naam van de Drieënige God over dat kind uitgeroepen wordt, dan stamelt die arme ziel: Waar moet ik ze anders aan kwijt. Ik lever zo over aan de hel en aan de wereld, en aan alles wat niet goed is. Och, **neemt U** ze voor **Uw rekening**. Alles wat daar buiten is, is zonde. Maar wat moet je dan beginnen? Waar moet je dan heen? Wat moet er dan gebeuren? U wou toch niet zeggen dat iedere vader en moeder geloofd had, of een gelovige is die hun kind laten dopen. Het moet daarheen, dat wij als ellendige zondaren voor God leren buigen en bukken voor Zijn onderwijs, daar heen is het gericht. Ook al was je gedoopt als kind, en je vond dat niet genoeg, en je liet je als volwassene overdopen, ook met de volwassenedoop kom je in de hel terecht, want wie niet geloofd zal hebben, zal verdoemd worden.

Wat geloofd? Daar gaan wij mee naar huis. Dat Geloof wat God in Zijn Woord van ons zegt, wat de Doop ons predikt en wat het Heilig sacrament des Avondmaals ons voorhoudt, **dat onze zaak verloren is**. U denkt in uw hart, dat klinkt allemaal zo simpel. Nu, het is zeker zo groot als de wereld te scheppen uit niet, om te geloven dat onze zaak verloren is. Ach wanneer gelooft een mens, dat nu eens (zoals dit bij de volwassenen bij de oosterling ging) dat dit nu zijn plaats is. Stikken zonder adem, om wel gedood te worden naar het vlees, maar naar God leven naar zijn Geest.

Och, dit zijn maar uiterste van Zijn zaken, wie zal de donder van Zijn mogenheden verstaan?

Het is alles ten dele. Maar dit ten dele is al zo wonderbaar groot. Sterven. Hij is gestorven en Hij neemt Zijn Kerk mee.

In Zijn dood gedoopt zijn en met Hem opstaan in een nieuw leven. Die niet geloofd (zegt Johannes) dat Jezus is de Christus is veroordeeld, en zal niet zalig worden. Die is al reeds veroordeeld. Maar die geloofd dat Jezus is de

Christus, de Ambtsdrager, de Aangewezene, (die gelooft dat hijzelf het niet meer is) die zal zalig worden.

Verdoemd worden, dat is een zwaar woord, vol met inhoud, vol van siddering. Dat betekent nog meer dan oordeel of veroordeeld. Want het duidt zowel de Goddelijke Rechtspraak aan, als ook de plaats, verdoemenis. Zal verdoemd worden. Och dat is een ontzaggelijk oordeel. Is het te verwonderen dat de Apostel zegt: Doch wij verzekeren van u betere dingen, en met de zaligheid gemengd. Dat niet in ons gevonden zal worden een boos en ongelovig hart, om van de Levende God en Zijn onderwijs en inzettingen af te wijken.

De Heilige Doop is een prediking van de wederbarende kracht en de afwassing der zonde, en is ook een afwassing der zonde. De Heere heeft hier als Hij Zijn discipelen uitzond, teken en betekende zaak aan elkaar verbonden.

Het is alleen maar de vraag: hoe heeft Hij ze verbonden.

Maar nogmaals, wij zullen onze halzen er niet uit kunnen trekken, en op duizend vragen geen antwoord kunnen geven.

De Heilige Doop en het ongelooft.

Dat hoort niet bij elkaar. God heeft dit niet samengevoegd. Dat hebben wij gedaan. Dat zal ons het leven kosten, hier in de tijd of straks eeuwig. Want de Heilige Doop laat zich niet verbinden met het gruwelijke ongelooft.

Daar zal toch een ogenblik komen, dat God zegt: Daarom omdat gij deze Mijnen Raad verworpen hebt, zo zal Ik lachen, wanneer u verder komt en spotten wanneer uw vreze daar is.

Daar zullen er zijn (God weet het) gedoopt, die verdoemd zullen worden.

Wij hoeven **niet** te oordelen. God oordeelt.

Maar kinderen bedenk, bij den verkeerde betoont Hij Zich een worstelaar.

Niemand heeft het tegen God uit kunnen houden, en vrede gehad.

Ook niemand heeft vrede gemaakt, die de verzenen tegen Hem verheven had. Gij roeit hen uit die afhoereren, en U den trotse nek toekeren.

Dat is de Doop en het ongelooft.

Maar wij hopen dat dit in onze harten mag gevonden worden: Maar het is mij goed, mij het zaligst lot (ook onder de inzetting van de Doop) nabij te wezen bij mijn God. Vertrouw op **Hem** geheel en al, de Heer, Wiens werk ik roemen zal.

Amen

*_*_*